

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 2T/65/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8309010254
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8309010254.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Humenné v zložení: JUDr. Lucia Lacová, predsedníčka senátu, prísediaci J. Š. R. a prísediaca J. V., dňa 11. júla 2023 v Humennom na hlavnom pojednávaní v trestnej veci proti obžalovanej: Q. K. (predtým S.), rod. Š., narodená XX.XX.XXXX M. S., trvale bytom XXX XX K. T. Č.. XXX, pre zločin prevádzachstva formou spolupachatelstva podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona; proti obžalovanému: Q. F., narodený XX.XX.XXXX M. M. N. C., bytom A. Č.. XX, Y.. M. N. C., t.č. v ÚVTOS T., pre zločin prevádzachstva formou spolupachatelstva podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona; proti obžalovanému: Q. T., narodený XX.XX.XXXX M. M. N. C., trvale bytom B.. J. Č.. XXX/XX, XXX XX M. N. C. pre zločin prevádzachstva formou spolupachatelstva podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a proti obžalovanému: V. S., narodený XX.XX.XXXX M. S., bytom Q. Č.. XXX, XXX XX S., pre zločin prevádzachstva formou spolupachatelstva podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, jednomyselne takto

rozhodol:

Obžalovaná Q. K. (predtým S.), rod. Š., narodená XX.XX.XXXX v S., trvale bytom XXX XX K. T. Č.. XXX,

a

Obžalovaný Q. F., narodený XX.XX.XXXX M. M. N. C., bytom A. Č.. XX, Y.. M. N. C., t.č. v ÚVTOS T.,

a

Obžalovaný Q. T., narodený XX.XX.XXXX M. M. N. C., trvale bytom B.. J. Č.. XXX/XX, XXX XX M. N. C.,

a

Obžalovaný V. S., narodený XX.XX.XXXX M. S., bytom Q. Č.. XXX, XXX XX S.,

uznávajú sa za vinných, že

obžalovaná Q. K. (W. S.), T. Š.:

1/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 23.06.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou, v služobnom obvode OHK PZ Beňatina, okres Sobrance, po predchádzajúcej vzájomnej dohode Q. S. a T. X. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej územie pre najmenej 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto mal na osobnom motorovom vozidle zn. E. M. EČ W.-XXXAP previezť na neznáme miesto W. D., ktorým v tomto konaní pomáhal T. X., pričom zo strany príslušníkov OHK PZ Beňatina došlo k služobnému zákroku v čase okolo 22,40 hod., pri ktorom boli zaistení 8 občania Moldavskej republiky, pričom W. D. a T. X. sa podarilo ujsť,

2/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 25.07.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou medzi obcami Choňkovce a Podhorod', okres Sobrance, v služobnom obvode OHK PZ Beňatina, po predchádzajúcej vzájomnej dohode Q. S. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, nedovolené prekročenie štátnej hranice SR a následne prechod cez jej územie pre najmenej 22 nelegálnych migrantov, pričom týchto na osobnom motorovom vozidle zn. P. R. C., EČ V.-XXXBH prevádzal na neznáme miesto V. X., ktorý bol uvedeného dňa v čase okolo 19,00 hod. príslušníkmi NJBPNM OO - PČ Východ Prešov zadržaný spoločne s migrantmi,

obžalovaní Q. K. (W. S.), T. Š., Q. F., Q. T. a V. S.

3/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 06.09.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou v služobnom obvode OHK PZ Ubl'a, okres Snina, po predchádzajúcej vzájomnej dohode Q. S. a T. X. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej územie pre najmenej 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto na nezistenom osobnom motorovom vozidle dňa 07.09.2006 previezol na benzínové čerpadlo Slovnaft na Zlatých Pieskoch v Bratislave Q. F. s Q. T., pričom V. S. túto činnosť zabezpečoval SIM-kartami, ktoré zakúpil na odcudzený občiansky preukaz na meno F. Y., ktorý bol pri domovej prehliadke u menovaného zaistený,

obžalovaná Q. K. (W. S.), T. Š.:

4/ dňa 18.06.2006 v B. na ulici Š. Č.. XXX/X ako osoba oprávnená konať za spoločnosť W. H., s.r.o. Bratislava na základe Zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 26.10.2004 uzavretou medzi W. H., s.r.o. Bratislava a obv. Q. S., v rozpore a porušením článkov 7, 11 a 18 Zmluvy umožnila uzavrieť Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXX s klientom Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. B. XXX, Y. V., kde do žiadosti o poskytnutie úveru uviedla údaje žiadateľa o pracovnom zaradení a zamestnávateľovi s výškou príjmu, ktoré nekorešpondovali so skutočnosťou a tieto vlastnoručným podpisom potvrdila ako overené aj napriek tomu, že k overeniu nedošlo, čím ako osoba oprávnená konať v mene spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava, ktorá úver poskytuje, umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie aj keď vedela, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená a tak spôsobila svojím konaním škodu spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava vo výške 497,91 Eur (15.000,- Sk),

t e d a

v skutku 1/, 2/, 3/ podľa obžaloby č. k. 2 Pv 254/06-154 zo dňa 22.05.2008 obžalovaní: Q. K. (predtým S.), rod. Š., Q. F., Q. T. a V. S. spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo či nepriamo finančnú výhodu, organizovali pre osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie,

v skutku 4/ podľa obžaloby č. k. 2 Pv 284/11-8 zo dňa 09.08.2011 obžalovaná Q. K. (predtým S.), rod. Š., ako osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie,

č í m s p á c h a l i

v skutku 1/, 2/, 3/ podľa obžaloby č. k. 2 Pv 254/06-154 zo dňa 22.05.2008 obžalovaní: Q. K. (predtým S.), rod. Š., Q. F., Q. T. a V. S. zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

a

v skutku 4/ podľa obžaloby č. k. 2 Pv 284/11-8 zo dňa 09.08.2011 obžalovaná Q. K. (predtým S.), rod. Š. prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a i m u k l a d á

Obžalovaná Q. K. (W. S.), T. Š. podľa § 355 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona oproti jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a v spojení s § 46 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej Q. K. (W. S.), ukladá trest prepadnutia vecí:

- MT zn. NOKIA 6020, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX s batériou a SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-0B - označené ako stopa č. 1
 - listinné materiály: príjmové doklady od spol. Orange - označené ako stopa č. 5C 1, 3, 5, 8,
 - vklad v hotovosti na účet spol. T-Mobile - označené ako stopa č. 5E 1, 2
 - lístok s poznámkou s tel. čísl. XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX - označené ako stopa č. 5A
 - MT zn. NOKIA 3310, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX s batériou a SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-9B - označené ako stopa č. 7
 - SIM karty od spol. T-Mobile s tel. číslami: XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX, XXX XXX XXX - označené ako stopa č. 9A až 9Y
 - obal od SIM karty Ukrajina ICCID: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXF - označené ako stopa č. 11
 - SIM karta od spol. T-Mobile s tel. číslom: XXX XXX XXX - označené ako stopa č. 12
 - obaly od SIM kariet od spol. T-Mobile s tel. čísl. XXX XXX XXX P. XXX XXX XXX - označené ako stopa č. 13A a 13B
 - prázdne obaly od SIM kariet T-Mobile číslo XXXX XXX XXX a číslo XXXX XXX XXX - označené ako stopa č. 1A a 1B
 - prázdny obal od SIM karty T-Mobile číslo XXXX XXX XXX - označené ako stopa č. 2
- ktoré sú uschované na Okresnej prokuratúre Humenné ako vecná príloha vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 pod por. č. 1/2008.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Obžalovaný Q. F. podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 1T/90/2019-1459 zo dňa 04.05.2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10To/19/2020-1561 zo dňa 09.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.09.2020, a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému Q. F. ukladá trest prepadnutia vecí:

- doklad o zmene valút - označené ako stopa č. 14A
 - lístok s poznámkami - označené ako stopa č. 14B
- ktoré sú uschované na Okresnej prokuratúre Humenné ako vecná príloha vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 pod por. č. 1/2008.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Obžalovaný Q. T. podľa § 355 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Obžalovaný V. S. podľa § 355 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému V. S. ukladá trest prepadnutia veci:
- SIM karta spol. T-Mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-1B - označené ako stopa č. 11C
ktoré sú uschované na Okresnej prokuratúre Humenné ako vecná príloha vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 pod por. č. 1/2008.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.06.2008 bola Okresnému súdu Humenné doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2Pv 254/06-154 na obvinených Q. S., teraz K., rodenú Š., narodenú XX.XX.XXXX M. S., T. X., narodeného XX.XX.XXXX M. B., bytom K. XX, W. D., narodeného XX.XX.XXXX M. B., bytom Š. XXXX/XX, B., Q. F., narodeného XX.XX.XXXX M. M. N. C., bytom A.N. XX, Q. T., narodeného XX.XX.XXXX M. M. N. C., bytom B.. Q. XXXX/XX, M. N. C. a V. S., narodeného XX.X.XXXX M. S., bytom Q. XXX, stíhaných pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený v enunciate obžaloby a tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2009 obžalovaný T. X. a obžalovaný W. D. po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku obaja urobili vyhlásenie o vine, ktoré Okresný súd Humenné prijal a následne rozhodol rozsudkom sp. zn. 3T/74/2008 zo dňa 20.05.2009 o ich vine a treste a vec proti obžalovaným Q. K., Q. F., Q. T.Š. P. V. S. vylúčil na samostatné konanie.

Dňa 19.08.2011 bola Okresnému súdu Humenné doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2Pv/284/11-8 zo dňa 09.08.2011, vedená pod sp. zn. 4T/106/2011, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že obžalovaná Q. K. dňa 18.06.2006 v B. na ulici Š. Č.. XXX/X ako osoba oprávnená konať za spoločnosť W. H., s.r.o. A. na základe Zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 26.10.2004 uzavretou medzi W. H., s.r.o. A. a obv. Q. S., v rozpore a porušením článkov 7, 11 a 18 Zmluvy umožnila uzavrieť Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXX s klientom Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. B. XXX, Y. V., kde do žiadosti o poskytnutie úveru uviedla údaje žiadateľa o pracovnom zaradení a zamestnávateľovi s výškou príjmu, ktoré nekorešpondovali so skutočnosťou a tieto vlastnoručným podpisom potvrdila ako overené aj napriek tomu, že k overeniu nedošlo, čím ako osoba oprávnená konať v mene spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava, ktorá úver poskytuje, umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené

na jeho poskytnutie aj keď vedela, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená a tak spôsobila svojím konaním škodu spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava vo výške 497,91 Eur (15.000,- Sk).

Opatrením samosudcu Q.. J. T. zo dňa 30.08.2011 boli uvedené trestné veci spojené na spoločné konanie, ktoré sú ďalej vedené pod sp. zn. 2T/65/2009.

V uvedenej trestnej veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 2T/65/2009-238 zo dňa 21.11.2013 tak, že obžalovaní Q. K., Q. F., Q. T.J., V. S., boli oslobodení spod vyššie uvedenej obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2Pv 254/06-154 zo dňa 16.06.2008 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, a obžalovaná Q. K. bola uznaná za vinnú zo skutku kvalifikovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona, podľa obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2Pv/284/11-8 zo dňa 09.08.2011, za čo je bol uložený peňažný trest vo výške 20,00 Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, ako i povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8To/18/2014-256 zo dňa 20.10.2015 bol uvedený rozsudok zrušený v celom rozsahu na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné.

Z dôvodu odchodu do starobného dôchodku predchádzajúceho predsedu senátu, sudcu Q.. J. T., bola predmetná vec na základe Dodatku č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Humenné na rok 2021 účinného odo dňa 15.01.2021, sa všetky nevybavené veci z bývalého senátu 2T - Q.. J. T., ktoré už boli raz prerozdelené dňa 19.10.2020 Dodatkom č. 13 k Rozvrhu práce Okresného súdu Humenné na rok 2020, druhýkrát prerozdelené v pomere 50 % do senátu 13T, teda v uvedenej trestnej veci došlo k zmene samosudkyne, ktorou sa dňom 18.01.2021 stala Q.. R. R. (čl. 408-409).

Na základe výzvy súdu podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 07.06.2021 (čl. 414) obžalovaná Q. K. vyjadrila súhlas so zmenou samosudkyne prostredníctvom obhajcu dňa 10.06.2021 (čl. 432), obžalovaný V. S. prostredníctvom obhajkyne dňa 12.06.2021 vyjadril, že so zmenou samosudkyne súhlasí (čl. 433).

Na základe pripojeného rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 1T/90/2019-1459 zo dňa 04.05.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10To/19/2020-1561 zo dňa 09.09.2020 vo vzťahu k obžalovanému Q. F., nar. XX.XX.XXXX M. M. N. C., súd zistil, že tento bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Vranov nad Topľou, pričom konanie a rozhodnutie na prvostupňovom súde sa vykonávalo pred senátom. V prípade uznania viny u obžalovaného Q. F. bolo teda dôvodné predpokladať uloženie súhrnného trestu, prípadne upustenia od uloženia súhrnného trestu, vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/90/2019 zo dňa 04.05.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/19/2020 zo dňa 09.09.2020, ktorým bol uložený trest obžalovanému Q. F. v konaní pred senátom, preto súd podľa § 241 ods. 1 písm. k) per analogiam s poukazom na § 349 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku uznesením č. k. 2T/65/2009-517 zo dňa 20.12.2021 predmetnú trestnú vec postúpil na konanie a rozhodnutie senátu a hlavné pojednávanie sa tak vykonávalo od začiatku.

Súd na nariadených hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkov, prečítaním záverov znaleckých posudkov, prečítaním prepisov hovorov - komunikáciou z mobilného telefónu v ukrajinskom nárečí alebo ruskom jazyku, oboznámením listinných dôkazov a spisového materiálu, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaní popierali spáchanie skutkov kladených im za vinu v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2022 (čl. 594 a nasl.) po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku obžalovaná Q. K. vyhlásila, že sa cíti byť nevinná vo vzťahu k obom podaným obžalobám, rovnako obžalovaný Q. F. aj obžalovaný V. S. vyhlásili, že sú nevinní.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2022 obžalovaná Q. K. po zákonom poučení využila svoje právo odoprieť vypovedať. Na návrh prokurátora boli postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítané zápisnice o skorších výpovediach obžalovanej Q. K. z prípravného konania zo dňa 26.09.2006, 28.09.2006, 09.11.2006, 26.09.2007 a 22.10.2007 na čl. 75-88 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/

HCP-OV-2006 (I. zväzok), v rámci ktorých uviedla, že z obvinených pozná T. X. asi 5-6 rokov, ale t.č. sa s ním nestretáva, ďalej W. D. je jej klient, ktorému poskytla pôžičku a Q. F. spoznala pred dvoma mesiacmi u V. S.Č.. V. S. pozná dlhšie a pol roka sú často v kontakte, nakoľko chceli spoločne podnikáť a zriadiť auto požičovňu, ktorú mali financovať jeho rodičia z Ameriky. Q. T. nepozná. Čo sa týka skutkov, týchto sa nedopustila, nie je pravda, aby bola v kontakte s Ukrajincom a organizovala nelegálnu migráciu, s uvedenými spoluobvinenými sa nepodieľala na žiadnom prevážaní nelegálnych migrantov. Z vecí zaistených pri domovej prehliadke v byte dňa 26.09.2006 sú jej len veci pod č. 5 v zápisnici o domovej prehliadke, takisto mobil pod č. 8, veci pod č. 6 a 7 sú mobily, pričom jeden patrí Q. F. a druhý je jej, a ostatné veci našla v aute po nejakých zákazníkoch, tak ich zobrala k sebe. K ostatným veciam sa nevedela vyjadriť. Čo sa týka domovej prehliadky v dome, tak obaly zo SIM kariet mohli patriť k mobilom jej detí. Ďalej uviedla, že vôbec nevie, prečo je obvinená, pretože nikdy nič v živote také nerobila. Pozná mnoho ľudí, keďže robila ako obchodný zástupca a poskytovala pôžičky. Tiež má auto požičovňu, kde je jej spoločníkom V. S.. Nikdy nebola odsúdená ani trestne stíhaná. Q. F. a Q. T. spoznala pred mesiacom a pol prostredníctvom S.. Používa telefónne čísla XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX. Na Ukrajine má veľa kamarátov a sem-tam im telefonovala kvôli cigaretám, nákupom a benzínu z Užhorodu. S T. X. telefonovala len v súvislosti s jeho prasknutým kolesom na aute. Nevedela, čo T. X. robí, a myslela tým tento trestný prípad. Vo vzťahu k prečinu úverového podvodu obžalovaná využila svoje právo nevyvolať aj v prípravnom konaní.

Rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2022 boli vypočutí obžalovaní Q. F. P. V. S., ktorí po zákonomnom poučení odopreli vypovedať. Zároveň sa Q. F. P. V. S. vyjadrili, že súhlasia, aby sa hlavné pojednávanie konalo v ich neprítomnosti. Na návrh prokurátora boli postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítané zápisnice o skorších výpovediach obžalovaného Q. F. z prípravného konania zo dňa 26.09.2006, 28.09.2006, 09.11.2006, 27.09.2007 na čl. 111-125 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), v rámci ktorých uviedol, že žiadne takéto veci nespáchal a nemá s tým nič spoločné. Dňa 06.09.2006 cestoval s Q. T. do A., ale mali cestovať na Čechy ohľadom práce. Okrem nich vo vozidle nikto nebol, počas cesty netelefonoval, ani neprijal žiadny hovor. Po dopravnej nehode v meste Ružomberok najprv zisťoval vlak do Bratislavy, potom sa pýtal taxikárov na cenu cesty do Bratislavy, ale 5.000,- Sk sa mu zdalo veľa, preto si nakoniec požičal auto, a to od taxikára, ktorý ho zo stanice priviezol späť k T. a pomohol mu auto odtrhnúť. Bolo to auto zn. E., taxikárovi podpísal zmluvu a zaplatil 1.500,- Sk. Auto mal požičané do večera, preto pokračovali v ceste do Bratislavy, kde išli vyžiadať registre trestov Q. S.. Počas toho Q. T. niekoľkokrát volal do Čiech známemu, ale neúspešne. Prespali v Trnave a do Ružomberka auto vrátili až nasledujúci deň, pričom doplatil tej osobe ešte 2.000,- Sk a osoba mu vrátila kľúče od havarovaného W.. Z Ružomberka potom išli vlakom späť do Vranova nad Topľou. Počas celej doby boli s T. spolu. Rozdelili sa len počas toho, keď hľadali možnosť pokračovať ďalej v ceste, teda počas požičiavania auta. Necíti sa byť vinný z prevádzkystva, T. X. nepozná, pozná iba V. S.. S Q. S. sa zoznámil v lete 2006 cestou V. S.. K veciam zaisteným počas domovej prehliadky uviedol, že ich našiel buď v bare G. E. M. M. N. C., kde robil prevádzkara, alebo patria jeho kamarátovi z Piešťan. Čo sa týka nahrávok telefónnych hovorov uviedol, že vznikli v deň dopravnej nehody a hovorili na nich o ľuďoch, ktorí ich čakali v Bratislave a mali ísť s nimi za prácou do ČR. Na nahrávke je jeho hlas a telefonoval s Q. S.. Uviedol, že na nahrávke bol nervózný, lebo títo ľudia išli pracovať načierno a chceli ísť už domov. K vyjadreniu „prevážať cez hranice“ uviedol, že tým myslel cestu na Čechy. Na všetkých hovoroch, ktoré počul, ktoré mu boli prehraté, bol hlas Q. S..

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku boli na tomto hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora prečítané zápisnice o skorších výpovediach obžalovaného V. S. z prípravného konania zo dňa 26.09.2006, 28.09.2006, 09.11.2006 a 22.10.2007 na čl. 136-149 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), v rámci ktorých uviedol, že obžalovanú Q. K. pozná asi 2 mesiace cez spoločnosť W., kde robila finančného poradcu, pomohla mu s vybavením pôžičky a dohodli sa, že budú spoločne prevádzkovať auto požičovňu. Vymenili si telefónne čísla, jeho číslo je XXXX XXX XXX a odvtedy boli v telefonickom kontakte. Požičovňu otvorili v K. N. E., na ktorú mu posielali peniaze rodičia z Ameriky, a mal od nich peniaze aj na živobytie. S Q. K. telefonoval len ohľadom áut a ich prenajímania. T. X. a W. D.K. nepozná, mená počul prvýkrát až teraz. Q. F. pozná z čias, keď chodili na diskotéky do M. N. C. a vie, že vlastní bar G. v centre M. N. C.. Q. T. pozná asi 2 mesiace, keď sa prišiel informovať, aké autá požičiavajú. Čo sa týka skutku mu kladeného za vinu, tohto sa nedopustil a nezakladá sa to na pravde, on má peňazí dosť a nemusí sa obohacovať. Peniaze mu posielajú rodičia z Ameriky každý mesiac na účet, stará sa o starú bezvládnú mamu, každý večer musí byť doma, lebo cez deň sa o ňu starajú sestry. Nikdy nebol ani odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť, aj keď trestne stíhaný už bol a

bol aj 3 krát odsúdený. K veciam zaisteným pri domovej prehliadke uviedol, že niektoré sú jeho, niektoré patria jeho bratovi a niektoré Q. K., ale nevedel uviesť ktoré konkrétne. Veci pod položkami č. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11 (teda telefóny, okrem Nokie 3100 červenej farby, ktorá patrí J. K., telefónny zoznam) patria jemu. Občiansky preukaz patrí F. Y., ktorý si chcel vybaviť pôžičku v W., no ako sa k tomuto občianskemu preukazu dostal si nepamätá, lebo pravidelne užíva pervitín už 5 rokov. Často však chodí za priateľkou do V., tak chcel občiansky preukaz vrátiť, mal ho 4-5 dní u seba. Čo sa týka skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, uviedol, že to nie je pravda, žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil, nič o tom nevedel. Stará sa o starú mamu, takže musí byť každý večer doma, a tak bol doma aj dňa 06.09.2006. Evidenciu požičaných vozidiel viedla obžalovaná Q. K., rovnako má u seba všetky zmluvy. Klient po vrátení požičaného auta odchádza až po prehliadke vozidla, pri ktorej je prítomný, a nikdy nenašiel v aute mobil či SIM kartu. K nahrávkam telefonických hovorov sa vyjadril tak, že obžalovaná Q. K. mu povedala, aby išiel so svojím autom do Ružomberka, lebo ich klient Q. F. mal nehodu a potrebuje auto, pritom jeho auto bolo jediné nepožičané. Bol nahnevaný, lebo kým tam došiel, tak mu volal Q. F., že už si požičal iné auto s Q. T., a išiel tak do Ružomberka zbytočne. Vypili v Ružomberku kávu na ČS Shell a Q. F. mu povedal, že idú potom do Čiech, no dôvod neuviedol. Používal dva mobily Nokia od Orange, iné nemal.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 (čl. 624 a nasl.) obžalovaný Q. T. po poučení podľa § 257 Trestného poriadku uviedol, že je nevinný a po zákonom poučení zotrval na predchádzajúcich výpovediach a odoprel vypovedať. Následne na návrh prokurátora boli podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítané zápisnice o skorších výpovediach obžalovaného Q. T. z prípravného konania zo dňa 26.09.2006, zo dňa 28.09.2006, zo dňa 09.11.2006, zo dňa 26.09.2007 na čl. 126-135 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), kde uviedol, že dňa 06.09.2006 bol celý deň doma u mamy v D., večer o 20,00 hod. išiel za Q. F., lebo boli dlho dohodnutí, že pôjdu spolu do Prahy hľadať si robotu. Šoféroval on na aute zn. W. XXX Q. F., vyrazili o 23,00 hod. a išli severnou trasou. Pri Ružomberku mal mikrospánok a následne nehodu, ktorú realizovali príslušníci ODI OR PZ Ružomberok. Potom si požičali iné auto niekde v Ružomberku a havarované auto nechali tam. Išli do Bratislavy, vybaviť obžalovanej Q. K. register trestov, lebo boli tak dohodnutí deň alebo dva predtým. Dňa 06.09.2006 sa nestretol s nikým z obvinených. V Bratislave volal známemu do Čiech ohľadom roboty. V aute z Ružomberka do Bratislavy boli iba oni dvaja. S Q. F. neboli spolu len asi polhodinu, kým zháňali auto. Poznal len Q. F., Q. K. a V. S., no T. X. P. W. D. nepoznal. V minulosti bol príslušníkom polície, no pre odsúdenie za krádež zamestnanie ukončil. Naposledy bol odsúdený pred asi rokom, je v podmienke a predsa by si nekomplikoval život trestnou činnosťou. V čase kedy mal prevádzať migrantov, mal nehodu a preto žiadne prevádzáčstvo nevykonával. V Bratislave bol vo firme Y. B., s.r.o. u pána T..

Rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 bol vypočutý svedok T. X., ktorý po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že v tejto veci bol odsúdený vo veci prevádzáčstva v roku 2006 a trest si odpykal a dlh spoločnosti splatil. Poznal pred týmto skutkom pani K. a pána D.. Bolo to pred 16-timi a viac rokmi. Keď sa poznali, tak sa možno stretli, aj volali, ale nepamätá si, no je pravdepodobne, že je to spojené so zábavou a alkoholom, lebo vtedy viedol búrlivý život. Bol odsúdený za prevádzáčstvo, no nepamätal si, že by na tom figurovala obžalovaná K., ani aby s obžalovanými W. D. a obžalovanou Q. K. niečo robili ohľadom prevádzáčstva a ohľadom migrantov. Nepamätal si, či s niekým vtedy telefonoval, či boli vtedy mobily. Obžalovaná organizovala v tom čase kultúrne akcie, z ktorých sa poznajú.

Svedok Q. X. na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že z obžalovaných pozná len syna T. X., a nevie o tom, že by sa s nimi syn stýkal s ďalšími obžalovanými z podanej obžaloby.

Svedok W. S. na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že z obžalovaných pozná Q. K., ktorá je jeho bývalá manželka, svedka T. X. pozná z videnia, W. D.Č., Q. F., Q. T. P. V. S. nepozná, len tu z diania na súde. Manželmi s obžalovanou boli v rokoch 1987-2007. Poslednú spoločnú adresu mali v A. N. E., ale 4 - 5 rokov pred rozvodom bývala vo vlastnom byte na B.. J. M. S.. V roku 2006 spolu vôbec nekomunikovali, podnikala s požičovňou áut alebo niečo také a robila W.. Nevedel uviesť, s kým sa stretávala. Nepamätal si, že by bol T. X. u nich na návšteve, keď tak iba v jeho neprítomnosti. Nevedel uviesť, v akom kontexte boli vykonané domové prehliadky v A. N. K., no nič nenašli. Na otázku či má vedomosť, aby sa obžalovaná venovala prevádzaniu nelegálnych migrantov uviedol, že tomu neverí, lebo ju za pol roka prepustili a myslí si, že by sedela dlhšie, keby robila niečo také. Nevedel uviesť, či často menila mobilné čísla. V roku 2006-2007 mali spolu 4 deti -

mali vek 18,17,16 a 12 rokov, staral o nich on. Na to uviedla obžalovaná, že síce s nimi spolu nebývala, no finančne sa o nich starala.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 po predchádzajúcom súhlase prokurátora a obžalovanej bola podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka F. Y. z prípravného konania zo dňa 31.10.2006 na čl. 154-156 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), kde uviedol, že dňa 21.07.2005 mu bol občiansky preukaz odcudzený v pohostinstve v obci D. spolu s koženou taškou aj s mobilom, ktorý zablokoval, pričom krádež nahlásil 25.07.2005 na políciu. Osobu V. S. nepoznal, nevidel ani nestretol, a nevedel uviesť ako sa mohol u neho nachádzať jeho občiansky preukaz.

Rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 po predchádzajúcom súhlase prokurátora a obžalovanej bola podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka V. X. z prípravného konania zo dňa 26.09.2007 na čl. 150-152 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), v rámci ktorej uviedol, že bol zaistený políciou s ilegálnymi migrantami v obci Tibava, okres Sobrance, ale so žiadnou osobou obžalovaných nespolupracoval, teda za ich pomoci neprevážal ilegálnych migrantov. Za tento skutok bol odsťhaný Okresným súdom Michalovce. Nevedel uviesť, kto ho oslovil na prevoz migrantov z obce Tibava, tieto osoby nepozná, iba mu zavolali na mobilný telefón, a mohla to byť žena hovoriaca ukrajinským nárečím, ktorej hlas spoznal na jednej z nahrávok P-650. Telefón dostal od inej neznámej osoby, pričom telefón mu zobrali policajti.

Ďalej na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2022 po predchádzajúcom súhlase prokurátora a obžalovanej bola podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka W. D. z prípravného konania zo dňa 12.01.2007 na čl. 101-105, zo dňa 22.10.2007 na čl. 106-110 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), kde uviedol, že spoznal Q. K. cez pôžičku v W. a T. X. z videnia z baru, ostatných obžalovaných nepoznal. Niekedy v mesiaci jún 2006 prišla za ním v B. obžalovaná Q. K. s tým, že nemá zaplatené nejaké splátky pôžičky, že mu predíži splatnosť za službu. Mal ísť medzi obce E. a C. a sledovať, či sa tam nepohybujú policajti. Od obžalovanej dostal starší mobilný telefón. Dostavil sa tam tak, že v B. ho vyzdvihla neznáma osoba autom H. Z., ktorá po odvoze hneď odišla. Jeho úlohou bolo každú hodinu zavolať na uložené číslo a informovať o dianí, dvíhal mu aj ženský aj mužský hlas, ktoré nepoznal. Niekedy nadržanom ho zaistila hliadka OHK Beňatina a predviedla na oddelenie. Potom odišiel do Čiech, kde sa zamestnal a odvtedy s obžalovanou nebol v kontakte. Nevedel, prečo má uvedený priestor medzi obcami monitorovať, auto neriadil. V ten deň nevidel T. X., pri monitorovaní nevidel ani nestretol občanov moldavskej národnosti, bol tam sám. Priznal sa ku skutku zo dňa 23.06.2006. K nahrávkam telefonických rozhovorov P-651 a P-657 po ich vypočutí uviedol, že je na nich jeho hlas a hlas obžalovanej Q. K.. Jeho úlohou bolo, že mal previesť imigrantov od nejakého miesta z obce E., nevedel kde. Informácie mal dostávať telefónom, ktorý mu dala Q. K. v bare H. M. B.. Bola tam nejaká osoba menom T.Ď.. Išiel nejakým vozidlom, ktoré mu dala obžalovaná za účelom nasledovania ďalšieho vozidla. Nemal sa dať chytiť policajtami, keď bude prevážať migrantov. No policajti ho naháňali, tak vyskočil z auta, aby im utiekol. Za odmenu mu potom obžalovaná predĺžila splátkový kalendár.

Na hlavnom pojednávaní dňa 02.11.2022 (čl. 705 a nasl.) bola na návrh prokuratúry podľa § 263 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedka Q. K. na čl. 25-26 vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-357/OEK-HE-2011, kde pri konfrontácii uviedol, že pozná obžalovanú Q. K., lebo mu vybavila pôžičku. Na otázku nech prítomnej obžalovanej do očí povie, či jej dňa 18.06.2006 dal k žiadosti nejaké doklady k úveru ako je pracovná zmluva alebo výplatné pásky, uviedol, že nie, nič jej nedal. Predložil jej len občiansky preukaz. Obžalovaná uviedla, že si to už nepamätá, lebo je to 6 rokov. K výpovedi svedka obžalovaná Q. K. uviedla, že bola obyčajná obchodná zástupkyňa, spisovala len žiadosť o úver a dávala to vyššie. Pôžičky sa dávali zamestnaným, nezamestnaným, dôchodcom, ženám na materskej atď. Oni si všetko overovali a schvaľovali úvery. Potom dostala zmluvu o úver, ktorú s nimi spisovala. S väčšinou zákazníkov to tak robili, že dávali splátky dopredu. Peniaze a splátky, čo dal, zabalila a dala banke. Nakoľko nemal adresu v B., tak ho zobrala iná obchodná zástupkyňa tam, kde býval. Jej ho ako zákazníka zobrali, lebo sa vrátil domov, a jej to dávajú ako úverový podvod, pričom nerozhodovala o úvere.

Na hlavnom pojednávaní dňa 02.11.2022 bola podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítaná výpoveď zomrelej svedkyne T. S.Ž. z prípravného konania na čl. 161-164 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), ktorá odmietla vypovedať, pretože obžalovaná je manželkou jej syna.

Rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 02.11.2022 bola podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne P. A. - zástupkyne spoločnosti W. H., s.r.o. z prípravného konania zo dňa 20.06.2011 na čl. 14-19 vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-357/OEK-HE-2011, kde uviedla, že tým, že si obchodný zástupca má overiť údaje žiadateľa a správnosť podpisuje, berie na vedomie aj prípadné trestnoprávne postihy za vedome postúpenú žiadosť s nesprávnymi údajmi na schválenie. Tak tomu bolo aj v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorou podala Q. K. žiadosť o schválenie žiadosti Q. K. dňa 18.06.2006. Z dôvodu porušenia zmluvy o obchodnom zastúpení aj v iných prípadoch, ukončili s ňou spoluprácu, kde si škodu vymáhajú a spoluprácu ukončili dňa 27.04.2007 a týmto spôsobila škodu minimálne 497,91 Eur, s ktorou sa pripájajú k trestnému stíhaniu. Obžalovaná v rámci vyjadrenia k dôkazu uviedla, že nie je pravda že W. s ňou ukončil spoluprácu v roku 2007, lebo ona mala obmedzenú slobodu od 27.09.2006, takže to nie je pravda. Nemala právo nič kontrolovať, ani schvaľovať, ani overovať, ani nič.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 02.11.2022 boli podľa § 268 Trestného poriadku oboznámené listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-357/OEK-HE-2011 z pripojenej obžaloby č.k. 2Pv 284/11-8 zo dňa 09.08.2011, doručenej Okresnému súdu Humenné dňa 19.08.2011, a to Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.06.2006 na čl. 30-31, Zákaznícka karta W. H. Q. K. na čl. 32, Žiadosť o poskytnutie úveru na čl. 33, Prehľad splátok Q. K. na čl. 34-37, Odpoveď z W. H. s.r.o. zo dňa 16.05.2011 na čl. 38, Zmluva o obchodnom zastúpení Q. S. na čl. 39-44 zo dňa 26.10.2004, Dohoda o ukončení zmluvy o obchodnom zastúpení na čl. 45 zo dňa 24.04.2007.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2023 (čl. 816 a nasl.) boli podľa § 269 Trestného poriadku prečítané doslovné prepisy a preklady záznamov telekomunikačnej prevádzky z CD nosičov P-651, P-650, P657, z vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-172-HCP-OV-2006 na čl. 177 a nasl., konkrétne prepisy telefónnych hovorov č.: 110, 111, 114, 124, 131, 142, 172, 215, 216, 223, 224, 247, 269, 274, 279, 296, 301, 306, 311, 317, 351, 357, 1947, 1949, 1951, 1964, 1968, 1977, 2015, 2018, 2020, 2021, 2022, 2025, 2026, 2027, 2029, 2039, 2045, 2053, 2056, 2070, 2080, 2082, 2086, 2165, 2166, 2167, 2169, 399, 402, 404, 406, 415, 417, 442, 463, 466, 467, 470, 472, 484, 485, 502, 536, 543, 547, 548, 557, 561, 564, 565, 566, 568, 571, 573, 432, 439, 450, 451, 457, 461, 474, 480, 482, a zároveň podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku boli vykonané dôkazy prehratím zvukových záznamov telefónnych hovorov č. 274, 279, 296, 301, 306, 311, 317, 351, 357 z CD nosiča č. P-651 na čl. 428; ďalej zvukových záznamov telefónnych hovorov čl. 1949, 2025, 2026, 2039, 2165, 2167 z CD nosiča č. P-650 na čl. 516; ďalej zvukových záznamov telefónnych hovorov č. 432, 439, 450, 451, 457, 461, 474, 480, 482 z CD nosiča č. P-657 na čl. 565.

Nakoľko súčasťou výkonu oboznámených dôkazov - prehratých zvukových záznamov telefónnych hovorov a ich prepisov spolu s prekladmi tejto telekomunikačnej prevádzky je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený, predsedníčka senátu postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítala utajované prílohy z Okresného súdu Prešov č.p.: OS-PO-V-73-1/2006 - Ntt-51/2006, a č.p. OS-PO-V-86-1/2006 - Ntt-63/2006, a utajované prílohy z Krajského súdu v Prešove, a to rozhodnutia: č.p. KSPO-V-311-1/2006-211Ntt-OUS zo dňa 24.07.2006, č.p. KSPO-V-280-1/2006-180Ntt-OUS zo dňa 15.06.2006 a č.p. KSPO-V-327-1/2006-227Ntt-OUS zo dňa 17.08.2006, z ktorých vyplýva že nahrávky, resp. záznamy telekomunikačnej prevádzky z CD nosiča P-650 boli vykonané PZ v dobe od 15.06.2006 do 22.08.2006 na základe príkazu Krajského súdu v Prešove pod č. KSPO-V-280-1/2006-180Ntt-OUS zo dňa 15.06.2006, záznam je na čl. 479; nahrávky, resp. záznamy telekomunikačnej prevádzky z CD nosiča P-651 boli vykonané PZ v dobe od 25.05.2006 do 10.08.2006 na základe príkazu sudcu Okresného súdu Prešov pod č. OS-PO-V-86-1/2006-Ntt-63/06 zo dňa 24.05.2006, záznam je na čl. 396; nahrávky, resp. záznamy telekomunikačnej prevádzky z CD nosiča P-657 boli vykonané PZ v dobe od 17.08.2006 do 21.09.2006 na základe príkazu Krajského súdu v Prešove pod č. KSPO-V-327-1/2006-227Ntt-OUS zo dňa 17.08.2006, záznam je na čl. 517.

K vykonaným dôkazom sa prítomní obžalovaní nevyjadrili, prokuratúra ani obhajoba nevyužili právo ich výsluchu.

Po zákonom poučení a zložení prísahy svedok T. X. k nahrávkam telekomunikačnej prevádzky a telefónnym hovorom, k prepisom, ktoré boli prečítané, uviedol, že nespoznal tam nikoho, nevie kto tam je, nepoznal ani svoj hlas, nepoznal teda žiaden hlas. Uviedol, že je to skoro 18 rokov a pre odstup času si nepamätá. Vtedy mal 30 rokov, teraz má už dávno po 40-ke, preto si nepamätá a nepoznáva žiadny hlas.

Po zákonom poučení a zložení prísahy svedok W. D. k nahrávkam telekomunikačnej prevádzky a telefónnym hovorom, k prepisom, ktoré boli prečítané uviedol, že hlasy nespoznal. Nepamätal si, či mu poskytla pôžičku obžalovaná. Na návrh prokuratúry bola podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná časť výpovede svedka W. D. z prípravného konania zo dňa 12.01.2007 na čl. 103 vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-172/HCP-OV-2006 (I. zväzok), po prečítaní ktorej sa vyjadril, že keď je to tam uvedené, tak to musí byť pravda, a už bol za to odsúdený.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 (čl. 860 a nasl.) bol podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok Kriminálno-expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-494/KEU-BA-EXP-2007 na čl. 169-176, najmä záver čl. 173 a nasl., podľa ktorého jeho úlohou bolo zistiť či predložené doklady - cestovný pas Slovenskej republiky č. W. a vodičský preukaz Slovenskej republiky č. B. vystavené na meno V. F. sú pravé, pozmenené alebo sa jedná o úplné falzifikáty. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že predmetný cestovný pas je pozmenený a vodičský preukaz je falzifikát.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 bol podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok č. 16/2007, č. 10/2007 z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. V. A. a V. V. Z. na čl. 181-192, najmä záver na čl. 189 a nasl., ktorého úlohou bolo vyšetriť duševný stav obžalovaného V. S.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že u obžalovaného nezistili žiadnu duševnú chorobu, v čase spáchania trestného činu mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, jeho rozpoznávaciu schopnosť bola úplne zachovaná, mohol ovládať svoje konanie, jeho ovládacia schopnosť bola iba čiastočne, no nie podstatne znížená. U obžalovaného nezistili stratu pamäti, ani jej a obžalovaný si pamätá na konanie, ktorého sa dopustil, a rovnako chápe zmysel trestného konania. V rámci záveru znaleckého posudku znalci navrhli obžalovanému uložiť ochrannú psychiatrickú liečbu ambulantnou formou.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 bol podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok č. 12/2007 z odboru Elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika, počítačové programy a iné J. B. Š. na čl. 197-246 vyšetrovacieho spisu najmä záver čl. 201 a nasl., ktorého úlohou bolo zistiť, či je 18 ks mobilných telefónov a 5 ks SIM kariet funkčných. Telefónny zoznam a zoznam hovorov bol zistený v ôsmich mobilných telefónoch a na troch SIM-kartách.

Vo vzťahu k navrhnutému dôkazu zo strany Okresnej prokuratúry Humenné, a to čítaniu správ spoločnosti Orange Slovensko a T-Mobile na čl. 253-256, z ktorých je zrejmé, že boli vyhotovené na základe príkazu OS Humenné 0Tp/841/2007 zo dňa 09.11.2007, ako aj čítaniu správ spoločnosti Orange Slovensko a T-Mobile na čl. 570-601, z ktorých je zrejmé, že boli vyhotovené na základe príkazu Okresného súdu Humenné 0Tp/827/2006 zo dňa 04.08.2006, prokurátor na hlavnom pojednávaní netrval na ich oboznámení z dôvodu ich procesnej nepoužiteľnosti, keďže boli vydané Okresným súdom Humenné, pričom podľa § 24 ods. 4 Trestného poriadku bol na ich vydanie príslušný Okresný súd Prešov, čo v zrušujúcom uznesení č. k. 8To/18/2014 zo dňa 20.10.2015 konštatoval aj Krajský súd v Prešove. Na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2023 prokuratúra rovnako netrvala na oboznámení pripojených trestných spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/195/2002, 2T/44/2003, 2T/102/2004, Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/12/2003, Okresného súdu Kežmarok, Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/75/2006 pod bodom 3/ obžaloby vzhľadom na to, že ide o odsúdenia obžalovaných staršieho dáta, ktoré boli medzčasom zahladené.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 boli podľa § 268 Trestného poriadku oboznámené listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-PPZ-172/HCP-OV-2006 z obžaloby č.k. 2Pv/254/06-154 zo dňa 22.05.2008, doručená Okresnému súdu Humenné dňa 16.06.2008, a to zápisnica o vydaní vecí na čl. 602-607, fotokópia občianskeho preukazu na čl. 609, fotokópia občianskeho preukazu a vodičského preukazu na čl. 613-614, žiadosť o vydanie OP na čl. 611, správa OR PZ Vranov nad Topľou na čl. 615, údaje o hľadanej osobe na čl. 616-617, preukaz poistenca na čl. 619, správa Spoločnej zdravotnej poisťovne na čl. 620, výsledky hľadania informácií v telefónnych sieťach na čl. 621-625, informácia o osobe na čl. 626-635, výzva na vrátenie vecí na čl. 636-644, výzva na prevzatie vecí na čl. 645, zápisnica o prevzatí vecí na čl. 646-650.

Na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2023 (čl. 949 a nasl.) boli podľa § 268 Trestného poriadku oboznámené listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-PPZ-172/HCP-OV-2006 z obžaloby č.k. 2Pv/254/06-154 zo dňa 22.05.2008, doručená Okresnému súdu Humenné dňa 16.06.2008, a to

Úradné záznamy zo dňa 24.06.2006 a nasl. na čl. 651-656, Priestupkový spis OHK PZ Beňatina sp. zn. PPZ-P-35/HCP-OHKBE/2006 na čl. 657-750 zo dňa 06.07.2006, Záznam o dopravnej nehode na čl. 751-759 zo dňa 07.09.2006, Protokol o dopravnej nehode zo dňa 18.09.2006 na čl. 754, Záznam zo dňa 24.06.2006 na čl. 655, Priestupkový spis OOPZ Sobrance sp. zn. ORP-P-394/SO-2006 na čl. 760-765, písomnosť zo dňa 27.10.2007 na čl. 766, Evidenčná karta vozidla na čl. 767, vklad valút a kópie valút zaistených u T. X. na čl. 770-774, Zoznam dôkazných vecí na čl. 855-856, Rozsudok OS Vranov nad Topľou č. k. 1T/90/2019-1459 zo dňa 04.05.2020 na čl. 449-473, Rozsudok KS Prešov č. k. 10To/19/2020-1561 zo dňa 09.09.2020 na čl. 474-492, správy o povesti a aktuálne lustrácie obžalovaných.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2023 uznesením podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obžalovaným Q. T. na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 spočívajúci v znaleckom dokazovaní z odboru dopravy na preukázanie, či je možné do motorového vozidla zn. Peugeot 406 dať a prevážať 16 ľudí, z dôvodu, že tento dôkaz považoval za nepodstatný pre rozhodnutie, a navyše aj za neúčelný vzhľadom na viac ako 15 rokov trvajúce súdne konanie, pričom takýto návrh na vykonanie dôkazu mal a mohol obžalovaný predniesť podstatne skôr. Napriek tvrdeniu obžalovaného, zo spisu nevyplýva, aby vykonanie tohto dôkazu navrhoval, a to ani v rámci výsluchu, či pri záverečnom preštudovaní spisu dňa 27.12.2007 na čl. 851 a nasl. Zároveň zo skutkovej vety obžaloby je zrejmé, že skutok kladený obžalovanému za vinu neobsahuje stotožnenie osobného motorového vozidla, na ktorom mali byť prevážaní nelegálni migranti, preto znalecké dokazovanie by bolo neúčelné i nehospodárne, a súd vykonanie tohto dôkazu odmietol.

Žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie, ani na doplnenie dokazovanie neboli súdu od strán predložené, preto súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

Podľa § 20 Trestného zákona (zák. č. 300/2005 Z.z.), ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona, odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak ako zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie.

Podľa § 355 ods. 2 a) Trestného zákona, kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha, potrestá sa odňatím slobody na tri až osem rokov.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaní spáchali skutky tak, ako sú uvedené v obžalobe. O vine obžalovaných svedčia viaceré priame i nepriame dôkazy, a to najmä svedecká výpoveď svedkov T. X., W. D., V. X. - t. č. právoplatne odsúdených spoluobžalovaných za identické skutky kvalifikované ako zločin prevádzkačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, záznamy telekomunikačnej prevádzky a listinné dôkazy - prepisy a preklady telekomunikačnej prevádzky, zápisnice o zadržaní obžalovaných, úradné záznam PZ OHK Beňatina, zápisnice o vykonaných domových prehliadkach u obžalovaných, znalecké posudky a vecné dôkazy - mobilné telefóny, SIM karty, valuty. Zároveň vo vzťahu ku skutku kvalifikovanému ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona, vinu obžalovanej Q. K., preukazujú najmä svedecké výpovede Q. K. P. P. A., ale i samotná výpoveď obžalovanej, ktorá nepoprela skutočnosť, že uvedenú pôžičku pre svedka Q. K. vybavovala. Ďalej sú to listinné dôkazy - zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.06.2006, zákaznícka karta W., žiadosť o poskytnutie úveru a

prehľad splátok Q. K., zmluva o obchodnom zastúpení Q. S. a dohoda o ukončení zmluvy o obchodnom zastúpení.

Obžalovaní od počiatku spáchanie trestného činu prevádzachstva popierali. V konaní pred súdom sa bránili, že žiadna dohoda o prevádzaní nelegálnych migrantov medzi spoluobžalovanými, vrátane už aj odsúdených T. X. P. W. D., nebola. Trvali na tom, že sa navzájom poznajú len krátko, alebo len z videnia, že spolu telefonicky komunikovali z iných dôvodov, než bolo páchanie trestnej činnosti.

Vinu obžalovaných je však podľa názoru súdu možné oprieť o súhrn priamych i nepriamych dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňujú záver, že sa skutky stali, a že ich ako trestne zodpovedné subjekty spáchali obžalovaní v spolupáchateľstve s ďalšími, už odsúdenými osobami.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 vyplýva, že v byte č. XX na 3. poschodí na ul. R. Č.. XXXX/XX M. S., v ktorom bývala obžalovaná Q. K., boli zaistené mobilné telefóny zn. Nokia 6020, 6230i, 3310 s batériami a SIM kartami v počte 6 ks, listinné materiály - potvrdenia o vkladoch a výpisy z účtu zo Slovenskej sporiteľne, oznámenie ID kódov Orange, vklady v hotovosti do Tatrabanky, SIM karty T-mobile v neotvorených obaloch v počte 21 kusov, Zmluva o pripojení Orange a príjmový pokladničný doklad, obaly od SIM kariet v počte 3 ks (čl. 260-261).

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 vyplýva, že v rodinnom dome obžalovanej Q. K. v obci A. N. E. B.. Č.. XX boli zaistené prázdne obaly od SIM kariet v počte 3 ks (čl. 276-277).

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 v rodinnom dome Q. X. v obci K. Č.. XX, v ktorom býval obžalovaný T. X., boli zaistené vodičský preukaz Slovinska č. B. na meno V. F. a cestovný pas Slovinska č. W. na meno V. F., krátkovlnné vysielacky zn. MOTOROLA v počte 2 ks, prázdny obal od SIM karty, ukrajinský technický preukaz - osvedčenie č. XXXXXX (čl. 285-286).

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 v byte č. 2 na 3. poschodí na ul. W. Č.. XX, M. Č.. X M. B., v ktorom býval obžalovaný T. X., boli zaistené 4 ks SIM kariet, 5 ks mobilných telefónov, 6 ks obalov a krabíc od SIM kariet, lístky a poznámky s telefónnymi číslami, užívateľské príručky, zalepená obálka, 9 ks krabíc od mobilných telefónov, 4 ks vietnamských bankoviek (čl. 308-309).

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 v rodinnom dome v obci A. Č.. XX, v ktorom býval obžalovaný Q. F., boli zaistené balík Prima štart bez SIM karty, čítačka kariet, zdravotný preukaz a vodičský preukaz č. SA XXXXXX na meno V. B. (čl. 329-330).

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 v rodinnom dome v obci D. Č.. XXX, v ktorom býval obžalovaný Q. T. bol zaistený 1 ks mobilného telefónu (čl. 348-349).

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.09.2006 v rodinnom dome v obci Q. Č.. XXX, v ktorom býval obžalovaný V. S., boli zaistené 4 ks mobilných telefónov, obaly od SIM kariet v počte 3 ks, krabice od mobilných telefónov v počte 3 ks, zoznamy telefónnych čísiel, 2 ks cestovné pasy Q. S.Í., biely prášok v sáčku a v krabičke (čl. 385-386).

Všetky zaistené veci pri domových prehliadkach potvrdzujú páchanie trestnej činnosti obžalovaných, pretože je zrejme, že bežne človek používa jeden, max dva mobilné telefóny, nie však množstvo mobilných telefónov a zároveň také rozsiahle množstvo SIM kariet s rôznymi telefónnymi číslami. Ani jeden z obžalovaných nevedel rozumne a dôveryhodne vysvetliť skutočnosť, že sa také množstvo telekomunikačných zariadení pri domových prehliadkach našlo.

Súd ďalej vykonal dôkaz prehratím zvukových záznamov telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými a ich prepismi spolu s prekladom do slovenského jazyka, pričom ustálil, že tieto sú použiteľné v rámci trestného konania, a tieto boli vydané príslušným súdom podľa § 24 ods. 4 a v spojení s § 115 Trestného poriadku, teda Okresným súdom Prešov, tak ako je vyššie uvedené. K námietke obhajoby ohľadom procesnej použiteľnosti týchto záznamov, súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko

Najvyššieho súdu SR č. Tpj 46/2020 k výkladu ustanovenia § 115 ods. 7 Trestného poriadku. Na použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, sa vyžaduje ako jediná podmienka iba to, aby v tej inej trestnej veci bolo vedené trestné konanie pre niektorý z trestných činov predpokladaných v ustanovení § 115 ods. 1 Trestného poriadku (tzv. vecná súvislosť), t. j. pre niektorý z trestných činov (príp. viaceré), ktoré zákonodarca určil ako tie, ktoré odôvodňujú taký závažný zásah do práv dotknutých osôb, akým odpočúvanie nepochybne je (princíp proporcionality). Slovo „súčasne“ použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky, čo znamená, že taká kvalifikácia konania, aká sa vyžaduje pre vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, sa súčasne (zároveň) požaduje aj v inej trestnej veci, v ktorej taký príkaz vydaný nebol a v ktorej odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nebol vykonávaný, avšak v ktorej sa legálnym spôsobom, pri dodržaní zákonom stanoveného postupu, získané informácie majú požiť. Uvedené spĺňajú aj záznamy telekomunikačnej prevádzky uskutočnené na základe príkazu Krajského súdu v Prešove pod č. KSP0-V-280-1/2006-180Ntt-OUS zo dňa 15.06.2006, na základe príkazu Okresného súdu Prešov pod č. OS-PO-V-86-1/2006-Ntt-63/06 zo dňa 24.05.2006, a na základe príkazu Krajského súdu v Prešove pod č. KSP0-V-327-1/2006-227Ntt-OUS zo dňa 17.08.2006, preto súd uzavrel, že sú v predmetnej trestnej veci procesne použiteľné a na tieto dôkazy prihliadal.

Z vykonaných dôkazov - prehratých záznamov telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými na CD nosičoch vyšetrovacieho spisu pod č. P-650, P-651 a P-657 vyšetrovacieho spisu, spolu s ich prepismi a prekladom do slovenského jazyka, ktoré tvoria samostatnú prílohu vyšetrovacieho spisu doručenu súdu dňa 06.12.2007 (čl. 1 - čl. 208), jednoznačne vyplýva komunikácia medzi obžalovanou Q. K. ako organizátorkou prevozu nelegálnych migrantov a ďalšími spoluobžalovanými v čase spáchanie jednotlivých skutkov dňa 23.06.2006, dňa 25.07.2006 a dňa 06.09.2006. Aj keď obžalovaný hovorí heslovite, v inotajoch, používajúc vulgarizmy, je jednoznačne zrejme, čoho sa tieto hovory majú týkať - organizácia naloženia nelegálnych migrantov pri ukrajinsko-slovenskej hranici a ich ďalší prevoz cez územie Slovenska, počet ľudí, označenie miesta ich vyzdvihnutia, času, cieľa cesty, plánovania trasy, výšky odmien, a pod. Totožnosť hlasov na nahrávkach bola súdu zrejmá z ich vykonania i z vykonania výsluchu jednotlivých obžalovaných a svedkov na hlavnom pojednávaní, tieto hlasy sú totožné a preto súd ustálil, že ženský hlas na nahrávke patrí obžalovanej Q. K. a mužské hlasy obžalovaným Q. F. P. V. S., svedkovi W. D. P. T. X., ktorí zároveň potvrdili totožnosť svojich hlasov i hlasu obžalovanej Q. K. na nahrávkach aj v rámci výsluchu v prípravnom konaní dňa 22.10.2007.

Záznamy telekomunikačnej prevádzky zo dňa 23.06.2006 (prepisy na čl. 186, 187, 188 189 vyšetrovacieho spisu) preukazujú naplnenie skutkovej podstaty zločinu prevádzkačstva u obžalovanej Q. K..

Mužský hlas: „Počúvaj, keby náhodou zastavovali, tak čo mám povedať, ale ak samého?“

Obžalovaná: „Prečo?“

Mužský hlas: „No, lebo niečo ide za mnou a som nezobral.“

Obžalovaná? „Joj, tak ale poď už.“

Mužský hlas: „No, a dobre, ale ta keby ma obehli, a toto tak čo?“

Obžalovaná: „Tak ja neviem, opýtaj sa T.“

Mužský hlas: „No tak ja neviem, tak ty povedz, či utekačka či čo?“

Obžalovaná: „Radšej zmizni preč.“

V. S.: „Obehli ho policajti, ale že ho nestopujú, A že čo má robiť, či keď ho budú stopovať či má utiecť.“

Obžalovaná: „No a čo iné.“

V. S.: „Zastavili sa pri aute.“

Obžalovaná: „Ale videli ťa?“

V. S.: „Nie som utiekol.“

Obžalovaná: „Dobre, tam niekde T. volaj.“

V. S.: „Nepôjdem tam za ním do piči, lebo on je tam celkom blízko, musí vypadnúť odtiaľ, a už aj oproti išlo do piče.“

Obžalovaná: „Dobre, tak ty kde prídeš?“

Obžalovaná: „Berieš ho a akým smerom pôjdeš s ním?“

V. S.: „Nezoberiem ho ani. Ja ho nezoberiem. Boha hneď predomnou idú ďalší, do piči. Títo ma určite zastavia už.“

Záznamy telekomunikačnej prevádzky zo dňa 26.07.2006 (prepisy na čl. 142, 143, 144, 146, 158, 159 vyšetrovacieho spisu) preukazujú naplnenie skutkovej podstaty zločinu prevádzčačstva u obžalovanej Q. K..

Obžalovaná: „Zoberieš ti hovorím?“

Mužský hlas (M.): „Kedy?“

Obžalovaná: „Na obed?“

M.: „Idem im volať, koľko tam je?“

Obžalovaná: „22“

M.: „Dobre, idem im volať?“

Obžalovaná: „No! Poobede to budeme voziť.“

Mužský hlas: „To nie vtedy.“

Obžalovaná: „Čo, čo, nepočujem ťa!“

Mužský hlas: „Robme to vtedy, keď už bude tma.“

Obžalovaná: „Len dávaj pozor, aby ťa nikto nevidel.“

Mužský hlas: „Však preto dávam pozor, aby ma nevideli.“

Obžalovaná: „Že o hodinu chcú ísť.“

Mužský hlas: „O hodinu chcú? Ta lebo rúbe drevo, hovorím ti, treba aby odišiel preč, no ja ti zavolám, keď odíde preč, lebo železnica tu je, rozumieš? Maj sa.“

Mužský hlas: „Hovorím, že si tam fyzlov nahnala?“

Obžalovaná: „Ty si šialený na hlavu?“

Mužský hlas: „Uhm, šialený, ledva sme sa odtiaľ zjebali.“

Obžalovaná: „S kým?“

Mužský hlas: „Čo ledva sme utiekli, čo s kým? Ja neviem, kde utiekli chlapi.“

Obžalovaná: „Už som poslala za tebou chlapca, on ti zavolá.“

Mužský hlas: „Počúvaj, ja mám pas, v pohode.“

Obžalovaná: „Ale tak, ale ty si prekročil hranice normálne.“

Mužský hlas: „Nie.“

Obžalovaná: „No, a čo robili, keď tam prišli na fabii? (policajti).“

Mužský hlas: „Začali strieľať.“

Záznamy telekomunikačnej prevádzky zo dňa 06.09.2006, 07.09.2006 (prepisy na čl. 55, 57, 58, 59, 61, 62, resp. 189 a nasl. vyšetrovacieho spisu) preukazujú naplnenie skutkovej podstaty zločinu prevádzčačstva u obžalovanej Q. K. P. Q. F., Q. T. P. V. S.. Zo záznamov vyplýva komunikácia medzi obžalovanou Q. K. a spoluobžalovanými Q. F. P. V. S.Á., čo pri výsluchu dňa 27.09.2006 potvrdil obžalovaný Q. F. k nahrávkam (P-657 zo dňa 07.09.2006) po vypočutí ktorých uviedol, že je na nich jeho hlas a hlas obžalovanej Q. K.. U obžalovaného Q. T. je vina preukázaná nepriamo, keďže sa nepotvrdilo, aby niektorý hlas zo záznamov telekomunikačnej prevádzky patril jemu vo vzťahu ku skutku zo dňa 06.09.2006. So skutkom ho však spája vzťah k obžalovanej Q. K., pre ktorú mal ísť údajne vybaviť „register trestov“ do Bratislavy, ako aj skutočnosť, že v deň skutku spoločne cestoval s Q. F. do Bratislavy. Obaja obžalovaní Q. T. a Q. F. uviedli v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, že boli celý čas spolu dňa 06.09.2006 a dňa 07.09.2006 (s výnimkou toalety a polhodiny na požičanie auta). Z komunikácie vyplýva, že obžalovaný Q. T. šoféroval motorové vozidlo, a preto netelefonoval s obžalovanou, a komunikáciu s ňou zabezpečoval Q. F.. Na komunikáciu používali mobilné telefóny zabezpečené obžalovaným V. S. na odcudzený občiansky preukaz F. Y., ktorý sa u neho našiel pri vykonanej domovej prehliadke. Obžalovaný Q. T. neskôr svoju výpoveď viackrát pozmenil, že v skutočnosti cestoval za prácou do Čiech cez Bratislavu, a neskôr, že do Čiech mal zobrať aj ďalších ľudí

„bielych“ a „Rómov“, pre ktorých prácu údajne vybavoval. Uvedené však nekorešponduje s udalosťami o skutku dňa 07.09.2006, kedy sa obaja obžalovaní po vrátení požičaného vozidla v Ružomberku, vrátili vlakom naspäť do Vranova nad Topľou. Obžalovaný Q. T. sa rovnako obhajoval, že v deň skutku cestoval do Bratislavy v osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 406, do ktorého by sa 18 ľudí nezmestilo, čo navyše podľa neho potvrdzuje aj záznam z dopravnej nehody, ktorá sa mu stala v Ružomberku toho dňa a existuje o nej aj policajný záznam oboznámený na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu k jeho obhajobe súd uvádza, že neuveril tvrdeniam o údajnom vybavovaní práce pre ďalších ľudí a dôvodu cesty do Bratislavy „vzbaviť“ register trestov pre obžalovaných. Zo záznamu telekomunikačnej prevádzky je evidentné, že do Bratislavy cestovali za iným účelom, a to ako „sprievodné“ vozidlo k bielemu nestotožnenému osobnému motorovému vozidlu (podľa obžaloby), ktoré prevážalo 18 nelegálnych migrantov, neskôr odstavené na Zlatých pieskoch v Bratislave, odkiaľ migrantov postupne k hraniciam prevážal nestotožnený taxík.

Obžalovaná : „Ej zavolá, len buchol s autom, vieš?“

Mužský hlas: „Aha.“

Obžalovaná: „A on teraz v Ružomberku, vieš kde to je?“

Mužský hlas: „Eee, viem.“

Obžalovaná: „No to by trebalo, uuu ísť mu ku, na, no keby si mohol, lebo on čo ide vpredu, vieš? Ten buchol s autom. Ten čo vzadu za ním, čo má toto tvoje ta ne. On stojí, vieš. Trebalo by mu dajako pomôcť. Nevieš pomôcť mu?“

Q. F.: „A teraz idem ďalej do toho.“

Obžalovaná: „Ehm, dobre.“

Q. F.: „Muším ísť po vedľajšej ceste, lebo že vraj, diaľničné známky kontrolujú.“

Obžalovaná: „Ehm, ehm. A ktoré ši dal, biele?“

Q. F.: „Nie, nie, nie, biele idze až na Zlaté piesky.“

Q. F.: „Na Zlatých pieskoch stojím, na Slovnafte, jako kokot, rozumieš, horúco je, ľudia sú nervózni tam. Sa bojím do piče. A odišli sme preč od auta. Lebo sa bojím.“

Obžalovaná: „No, ale ta, že oni povedali, že vy ste dakdže tovar odložili.“

Q. F.: „Ta zobral troch, potom príde taxík po štyroch a zase po štyroch na tri krát.“

Obžalovaná: „No čo?“

Obžalovaná: „Neprišol?“

Q. F.: „Ta ešte druhý krát neprišol, bazmeg. Ja neviem kde, kde ich vozí. Či teraz dve hodiny budem čakať, on ich bude prevážať cez hranice, ta ja neviem ty kokot.“

Q. F.: „V. nechal tam dolu dzeška v piči. Toto.“

Obžalovaná: „Kabínu?“

Q. F.: „Hej.“

Obžalovaná: „Ta, potom jak budeš toto ta už daj mi, ale dakde ju tak dajce, kedz pojdece dnuka do Bratislavy, že by bola olrajt medzi auta dakdže.“

Mužský hlas: „Ta ten mi kazal, tam že bulo tých 120 litre, tam.“

Obžalovaná: „Jakých 120, keď to bulo len 110. A 18 nie 20.“

Na základe vykonaného dokazovania, ktoré je podrobne opísané vyššie v tomto rozsudku, s poukazom na výpovede obžalovaných v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, ďalej s poukazom na výpovede svedkov - už právoplatne odsúdených spoluobžalovaných, ktoré zároveň korešpondujú aj s vykonanými listinnými dôkazmi, priestupkovým spismi - OHK PZ Beňatina sp. zn. PPZ-P-35/HCP-OHKBE/2006 a OOPZ Sobrance sp. zn. ORP-P-394/SO-2006, ďalej vykonanými domovými prehliadkami s množstvom zaistených vecných dôkazov spočívajúcich najmä v mobilných telefónoch a SIM kartách, zápisnicami o zadržaných osobách - obžalovanými i nelegálnym migrantami, so závermi znaleckých posudkov, a s ostatnými uvedenými dôkazmi, súd ustálil, že skutky uvedené v podaných obžalobách sa stali, tieto sú trestnými činmi, a že ich spáchali obžalovaní tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Podľa názoru súdu po dostatočnom dokazovaní pre náležité zistenie skutkového stavu, po ustálení priebehu skutkového deja v súlade s vykonaným dokazovaním, v rozsahu

nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, dospel súd k záveru o vine u všetkých obžalovaných a z uvedených dôvodov, ich uznal za vinných zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pretože obžalovaní svojím konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Ustanovenie § 355 Trestného zákona chráni záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu Slovenskej republiky. Tento záujem vyplýva z potreby kontrolovať prisťahovalectvo, brániť pašovanie tovaru a prílevu cudzích skupín organizovaného zločinu, ako aj zotrvanie a neodvolené zamestnávajúce občanov iného členského štátu Európskej únie alebo občanov zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo nemajúcich trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Štátnu hranicu Slovenskej republiky je zakázané (a to i s platnými dokladmi) prekračovať mimo hraničných priechodov. Formy participácie na nedovolenom prevoze osôb, ktoré nie sú štátnymi občanmi SR, alebo nemajú pobyt na území SR, cez územie SR, zahŕňujú rozličné spôsoby okrem samotného organizovania, je to ďalej činnosť smerujúca k zlegalizovaniu pobytu týchto osôb, napr. zabezpečením ich prevozu, umožnením nedovolené sa zamestnať, prípadne zabezpečením falošného cestovného dokladu, či dokladu totožnosti. Migranti pritom nie sú trestne zodpovední. Z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel' v úmysle získať pre seba alebo iného, priamo či nepriamo, finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je občanom SR alebo osobou s trvalým pobytom na území SR, takéto nedovolené prekročenie štátnej hranice SR, alebo prechod cez jej územie organizoval, umožnil alebo v ňom pomáhal. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Prihliadnuc na ustálený skutkový stav sa súd stotožnil s tým, že obžalovaným ako trestne zodpovedným páchatel'om, ktorí mali viac ako 14 rokov a v čase spáchania skutkov neboli nepríčetní, teda ako všeobecným subjektom trestného činu kvalifikovaného podľa § 355 Trestného zákona, bolo nepochybne preukázané vyššie uvedené protiprávne konanie, ktorým naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, po objektívnej stránke v tom, že obžalovaná Q. K. (W. S.), T. Š., v skutku 1/v presne nezistenom čase a mieste dňa 23.06.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou, v služobnom obvode OHK PZ Beňatina, okres Sobrance, po predchádzajúcej vzájomnej dohode Q. S. a T. X. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej územie pre najmenej 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto mal na osobnom motorovom vozidle zn. E. M. EČ W.-XXXAP previezť na neznáme miesto W. D., ktorým v tomto konaní pomáhal T. X., pričom zo strany príslušníkov OHK PZ Beňatina došlo k služobnému zákroku v čase okolo 22,40 hod., pri ktorom boli zaistení 8 občania Moldavskej republiky, pričom W. D. P. T. X. sa podarilo ujsť; v skutku 2/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 25.07.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou medzi obcami Choňkovce a Podhoroď, okres Sobrance, v služobnom obvode OHK PZ Beňatina, po predchádzajúcej vzájomnej dohode Q. S. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, nedovolené prekročenie štátnej hranice SR a následne prechod cez jej územie pre najmenej 22 nelegálnych migrantov, pričom týchto na osobnom motorovom vozidle zn. P. R. C., EČ V.-XXXBH prevážal na neznáme miesto V. X., ktorý bol uvedeného dňa v čase okolo 19,00 hod. príslušníkmi NJBPNM OO - PČ Východ Prešov zadržaný spoločne s migrantmi; a obžalovaní Q. K. (W. S.), T. Š., Q. F., Q. T. P. V. S., v skutku 3/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 06.09.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou v služobnom obvode OHK PZ Ubľa, okres Snina, po predchádzajúcej vzájomnej dohode Q. S. P. T. X. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej územie pre najmenej 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto na nezistenom osobnom motorovom vozidle dňa 07.09.2006 previezol na benzínové čerpadlo Slovnaft na Zlatých Pieskoch v Bratislave Q. F. B. Q. T., pričom V. S. túto činnosť zabezpečoval SIM-kartami, ktoré zakúpil na odcudzený občiansky preukaz na meno F. Y., ktorý bol pri domovej prehliadke u menovaného zaistený.

Konaním obžalovaných bol porušený objekt trestného činu (zločinu), ktorým v danej trestnej veci podľa § 355 Trestného zákona štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu Slovenskej republiky.

Konaním obžalovaných bola rovnako naplnená aj subjektívna stránka žalovaných skutkov - trestného činu prevádzacstva, ktoré vyžadujú úmysel, pričom súd dospel k záveru, že v danom prípade bol preukázaný priamy úmysel obžalovaných, teda, že obžalovaní vedeli a chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, pričom však súd konštatuje, že spáchanie trestného činu nebolo primárnym cieľom obžalovaných, ale iba prostriedkom na dosiahnutie iného cieľa, ktorým bol bez pochyb ich vlastný majetkový prospech, a teda súd na základe vykonaného dokazovania ustálil u všetkých obžalovaných, že konali s priamym úmyslom.

K žalovanému trestnému činu, resp. k znakom skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k obžalovanej Q. K., jej bolo nepochybne preukázané vyššie uvedené protiprávne konanie, ktorým naplnila všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu (prečinu) ktorým po objektívnej stránke je „konanie páchatel'a ako osoby oprávnenej konať za toho, kto úver poskytuje, spočívajúce v umožnení získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie“, súd konštatuje, že v danom prípade bolo v tomto konaní obžalovanej preukázané, že predložením žiadosti o poskytnutie úveru uviedla údaje žiadateľa Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. B. XXX, Y. V., o pracovnom zaradení a zamestnávateľovi s výškou príjmu, ktoré nekorešponovali so skutočnosťou a tieto vlastnoručným podpisom potvrdila ako overené aj napriek tomu, že k overeniu nedošlo, čím ako osoba oprávnená konať v mene spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava, ktorá úver poskytuje, umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie aj keď vedela, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzročená a tak spôsobila svojím konaním škodu spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava vo výške 497,91 Eur (15.000,- Sk), a tak umožnila uzavrieť Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXX s poškodenou spoločnosťou.

Obžalovanú zo skutku jednoznačne usvedčoval svedok Q. K., ktorého výpoveď zaznamenaná v prípravnom konaní bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, v rámci ktorej popísal, akým spôsobom obžalovaná na základe zmluvy o obchodnom zastúpení dňa 26.10.2004 uzavrela medzi W. H. zmluvu v jeho mene, ktorú vypísala v rozpore s článkom 7, 11 a 12 zmluvy. Klient, t. j. svedok Q. K., jej predložil iba občiansky preukaz, a menovaná sama uviedla do zmluvy pracovné zaradenie a zamestnávateľa ako aj výšku príjmu, čo nekorešponovalo so skutočnosťou a tieto vlastnoručným podpisom potvrdila ako overené. Okrem tohto svedka bola obžalovaná zo spáchania skutku usvedčená aj samotnou zmluvou, ktorá je súčasťou spisu ako aj potvrdením a záznamom spoločnosti W. H., ktorý poukázal na tento nedostatok. Listinný dôkaz - fotokópia zmluvy na čl. 30-33 nasvedčuje tomu, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe.

Konaním obžalovanej bol zasiahnutý objekt trestného činu (prečinu), ktorým je cudzí majetok, z ktorého sa poskytuje úver - teda peňažné prostriedky spoločnosti W. H., s.r.o. Bratislava, a vo vzťahu k spôsobenej škode súd konštatuje, že jej spôsobenie tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby, preukázané bolo. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani fakt, že v priebehu konania došlo k zániku tejto obchodnej spoločnosti na strane poškodeného ku dňu 05.0.92019 bez právneho nástupcu, pretože škoda v čase skutku spôsobená bola a poškodená spoločnosť W. H., s.r.o. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škodu vo výške 497,91 Eur. Neskôr podľa výpisu z Obchodného registra došlo od 04.04.2018 k zmene obchodného mena spoločnosti W. H., s.r.o., na spoločnosť Z., s.r.o. v likvidácii. Následne podľa Obchodného registra bola táto spoločnosť zlikvidovaná a došlo k dobrovoľnému výmazu spoločnosti ku dňu 05.09.2019 a z uvedeného dôvodu súd podľa § 256 ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku uznesením na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2022 nepripustil Z. s.r.o. ako poškodeného v tomto konaní a o náhrade škody z tohto dôvodu nerozhodoval, keďže subjekt - obchodná spoločnosť na strane poškodeného zanikol ku dňu 05.09.2019 bez právneho nástupcu.

Zároveň súd konštatuje, že u obžalovanej vo vzťahu k tomuto skutku podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona bola naplnená aj subjektívna stránka trestného činu, a obžalovaná konala v čase uzatvárania zmluvy s vedomím a v úmysle, porušiť záujem chránený Trestným zákonom. Po zhodnotení všetkých dôkazov zaznamenaných v prípravnom konaní, a najmä na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovanej, prečítaním svedeckých výpovedí, bolo nesporne preukázané, že týmto svojím konaním Q. S. naplnila všetky pojmové znaky prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Tr. zákona po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, lebo ako osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožnila úver získať tomu, o ktorom vedela, že nespĺňa podmienky na jeho poskytnutie.

Súd pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona s ohľadom na § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom zohľadnil najmä spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj samotnú osobu každého páchatel'a - obžalovaného, jeho pomery, či možnosti jeho nápravy.

Podľa názoru súdu, ktorý sa riadil ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, dostatočne vysvetlil, zhodnotil vykonané dokazovanie a vyslovil aj svoje úvahy, ku ktorým dospel, teda že obžalovaných uznal za vinných zo žalovaných skutkov, pretože má zato, že obžalovaní svojím konaním naplnili zákonné znaky skutkových podstát trestných činov uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku po stránke subjektívnej i objektívnej.

Súd pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, zohľadnil najmä spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj samotnú osobu páchatel'a - obžalovaného, jeho pomery, či možnosti jeho nápravy.

Pri trestnom čine prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona je v osobitnej časti zákona stanovená sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov.

Pri trestnom čine úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona je v osobitnej časti zákona stanovená sadzba trestu odňatia slobody 2 až 5 rokov.

Pri posudzovaní osoby páchatel'a, súd dospel k záveru, že u obžalovanej Q. K. bolo preukázané, že za dobu od spáchania predmetného skutku, sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania, pre ktoré by bola trestne stíhaná, o čom svedčia výsledky vykonaných lustrácií, najmä odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR a odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry SR, kde boli uvedené 2 záznamy, no v týchto prípadoch sa na obžalovanú hľadí akoby nebola odsúdená. V odpovedi na lustráciu v databáze súdov STA mala obžalovaná len 1 záznam, a to túto trestnú vec. V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov boli nájdené 2 záznamy - o porušení predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s pokutou vo výške 20,- Eur. Žalované skutky sú posledným protiprávnym konaním obžalovanej, pričom od týchto skutkov u obžalovanej nedošlo k opakovaniu protiprávneho konania. Zo správy o povesti vyplýva, že žije s manželom a dvoma maloletými dcérami v obci K. T. a jej správanie nebolo prerokované komisiou verejného poriadku. Obžalovaná v súčasnosti pracuje a vedie riadny život.

U obžalovaného Q. F. bolo preukázané, že za dobu od spáchania predmetného skutku, sa dopustil protiprávneho konania, pre ktoré bol trestne stíhaný, o čom svedčia výsledky vykonaných lustrácií, najmä odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR a odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry SR, kde bolo uvedených až 20 záznamov. V odpovedi na lustráciu v databáze súdov STA mal obžalovaný 20 záznamov. Obžalovaný je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 1T/90/2019. V hodnotení ÚVV a ÚVTOS Ružomberok, v ktorej momentálne prebieha výkon trestu odňatia slobody je hodnotený pozitívne.

U obžalovaného Q. T. bolo preukázané, že za dobu od spáchania predmetného skutku, sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, pre ktoré by bol trestne stíhaný, o čom svedčia výsledky vykonaných lustrácií, najmä odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR a odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry SR, kde boli uvedené 4 záznamy do roku 2005, no v dvoch prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený a v dvoch prípadoch bolo rozhodnutie zrušené pri ukladaní súhrnného trestu. V odpovedi na lustráciu v databáze súdov STA mal obžalovaný 45 záznamov. V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný evidovaných 18 záznamov o porušení predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s pokutou vo výške od 15,- Eur do 200,- Eur. Žalovaný skutok je posledným protiprávnym konaním obžalovaného, pričom od tohto skutku u obžalovaného nedošlo k opakovaniu protiprávneho konania. Zo správy o povesti vyplýva, že je rozvedený, v evidencii je uvedený záznam o spáchaní priestupku z roku 2016, ďalšie skutočnosti či je v pracovnom pomere, neboli obci známe.

U obžalovaného V. S. bolo preukázané, že za dobu od spáchania predmetného skutku, sa dopustil protiprávneho konania, pre ktoré by bol trestne stíhaný, o čom svedčia výsledky vykonaných lustrácií,

najmä odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR a odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry SR, kde boli uvedené 2 záznamy, no oboch prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. V odpovedi na lustráciu v databáze súdov STA mal obžalovaný 34 záznamov. V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nebol nájdený ani jeden záznam. Podľa správy o povesti nebolo riešené jeho správanie. Obžalovaný v súčasnosti vedie riadny život.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Obžalovaný má právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov, čo mu garantuje čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (v ďalšom Dohovor). Účelom práva na konanie bez zbytočných prieťahov v trestnom konaní je predovšetkým odstránenie stavu neistoty obvineného, či je alebo nie je vinným zo spáchaného skutku, pre ktorý sa voči nemu vedie trestné stíhanie. Doba takmer 17 rokov, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie celkom a v súdnom konaní takmer 15 rokov, so zreteľom na vyššie uvedené zistenia nie je primeranou, preto súd dospel k záveru, že obžalovaným prináleží určité spravodlivé zadosťučinenie v zmysle čl. 41 Dohovoru. Takýmto právnym prostriedkom nápravy v trestnom konaní pri porušení práva na prejednanie veci v primeranej lehote je možnosť uloženia trestu mimo trestnú sadzbu, keďže ide o mimoriadnu okolnosť prípadu (Rt 10/2011).

Práve porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote viedli súd k záveru, že u obžalovaných je možné zmierniť tresty pod dolnú hranicu zákonnej sadzby (3 roky) ako účinný prostriedok nápravy, a obžalovaným uložil tresty odňatia slobody vo výmere pod dolnú hranicu stanovene trestnej sadzby za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona prihliadajúc na dlhšiu dobu trestného stíhania ako na mimoriadnu okolnosť prípadu, tak ako je uvedené vyššie. Uloženie trestu v zákonnej trestnej sadzbe po uplynutí 17 rokov od spáchania skutkov nemá svoje opodstatnenie a bolo by v rozpore s § 34 ods. 1 Trestného zákona.

V súlade so zásadou individualizácie trestu preto súd prihliadal na pomery obžalovaných, ktoré starostlivo a dôkladne zvážil, ako aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'ov, bral do úvahy ich doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žijú a či sa v minulosti už dopustili takého protiprávneho konania a zobral do úvahy aj samotnú dĺžku trestného konania. Napokon súd v prípade obžalovaných ustálil, že v danej veci nie je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Pri takto charakterizovanom účele trestu, ktorého ukladanie má nielen individuálny, ale aj generálny preventívny charakter, súd dospel k záveru, že u obžalovaných už čiastočne k individuálnej náprave došlo s poukazom nato, že žijú pomerne usporiadaný život a ďalej nepáchajú trestnú činnosť.

U obžalovanej Q. K. súd vyhodnotil pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, že jej priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že viedla pred spáchaním skutku riadny život, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 h) Trestného zákona, že spáchala viac trestných činov, a obžalovanej uložil podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na dvadsať mesiacov, keďže spáchala dva trestné činy. Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovanej podmienečne odložil za súčasného určenia

skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov. Takýto trest uložený obžalovanej, súd považuje za najvhodnejší na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je prevýchova páchatela a ochrana spoločnosti pred ním.

Súd uložil obžalovanej Q. K. aj trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keďže sa jednoznačne preukázalo, že uvedené veci patria obžalovanej a boli použité na spáchanie trestného činu.

U obžalovaného Q. F. súd zistil, že je toho času vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 1T/90/2019-1459 zo dňa 04.05.2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10To/19/2020-1561 zo dňa 09.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.09.2020, a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Z uvedeného dôvodu súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, keďže skôr uložený trest pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Súd uložil obžalovanému Q. F. aj trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keďže sa jednoznačne preukázalo, že uvedené veci patria obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu.

U obžalovaného Q. T. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery obžalovaného za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona mu uložil trest odňatia slobody na dvanásť mesiacov. Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovanému podmiennečne odložil za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov.

U obžalovaného V. S. súd rovnako nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery obžalovaného za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona mu uložil trest odňatia slobody na dvanásť mesiacov. Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovanému podmiennečne odložil za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov.

Súd uložil obžalovanému V. S. aj trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keďže sa jednoznačne preukázalo, že uvedené veci patria obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu.

V trestnej veci bolo u obžalovaného V. S. vykonané znalecké dokazovanie za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného znaleckým posudkom č. 16/2007, č. 10/2007 z odboru zdravotníctvo a farmácia V. V. A. P. V. V. Z., v ktorom znalci odporučili uložiť obžalovanému ochrannú psychiatrickú liečbu ambulantnou formou. Súd však vzhľadom na dĺžku konania, resp. dlhý časový úsek od znaleckého dokazovania ku dňu 19.03.2007 do rozhodnutia súdu, sa nestotožnil s týmto záverom znaleckého posudku a obžalovanému ochranné liečenie neuložil, pretože ho t. č. považoval za nadbytočné a nedôvodné, keď obžalovaný vedie riadny život.

Podľa názoru súdu, ktorý sa riadil ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, dostatočne vysvetlil, zhodnotil vykonané dokazovanie a vyslovil aj svoje úvahy, ku ktorým dospel, teda že obžalovaných uznal vinnými, pretože má zato, že obžalovaní svojím konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku po stránke subjektívnej i objektívnej.

Rozhodnutie bolo v senáte prijaté v pomere hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Humenné. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal

jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately plynie lehota samostatne. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.